

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 22

ການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບ
ທາດລະເບີດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ2

ບັນທຶກການດັດແກ້4

ການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ5

1. ບົດນຳ5

2. ຂອບເຂດ5

3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ5

4. ເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ5

5. ຊະນິດຂອງສາຍເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ6

6. ສາຍເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ7

6.1. ລາຍລະອຽດຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ສູດ ສຳລັບການສ້າງ ສາຍເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ7

6.2. ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ7

6.3. ຂອບເຂດຈຳກັດໃນການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ8

6.4. ການປ້ອງກັນອັກຄີໄພ8

6.5. ສິ່ງຂອງທີ່ທ້າມເກັບຮັກສາ ຫຼື ເອົາເຂົ້າໃນສາຍເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ8

6.6. ບ້າຍເຕືອນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ8

6.7. ຄວາມປອດໄພ9

6.8. ການກວດກາປ່ອນທີ່ຈະສ້າງສາຍເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ9

6.9. ການເກັບຮັກສາລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນສາຍເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ9

7. ສາຍເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມເກັບຮັກສາ10

8. ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປສຳລັບການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ11

9. ການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ12

9.1. ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ສູດໃນການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ12

9.2. ການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ ສຳລັບນຳໃຊ້ໃນແຕ່ລະວັນ14

9.3. ການຂົນສົ່ງລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ປອດໄພໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ14

9.4. ລະບຽບໃນເວລາລົດຂົນສົ່ງທາດລະເບີດເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເປ່ເພຍ15

10. ການປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ16

11.	ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມທາດລະເບີດ	17
11.1.	ລະບົບສະໜອງທາດລະເບີດ	17
11.2.	ການກວດກາຄຸນນະພາບຂອງທາດລະເບີດ	17
11.3.	ຈຳນວນທາດລະເບີດທີ່ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງ	17
11.4.	ການກວດກາສາງລະເບີດ	17
11.5.	ບັນຊີເກັບກຳທາດລະເບີດ	17
12.	ການສູນທາຍຂອງທາດລະເບີດ	18
13.	ການລັກທາດລະເບີດ	18
14.	ການລາຍງານຄວາມບົກຟ່ອງຂອງທາດລະເບີດ	18
15.	ລູກລະເບີດ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ	18
16.	ລູກລະເບີດ ສຳລັບໃຊ້ໃນການຝຶກຫັດ ແລະ ທົດສອບໝາກວດລະເບີດ	18
	ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ ຕາຕະລາງໄລຍະຫ່າງສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ	20
	ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ້ ຂໍ້ກຳນົດໃນການປ້ອງກັນອັກຄີໄຟ-ສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ	23
	ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຄໍ ລູກລະເບີດ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ	25

ບັນທຶກການດັດແກ້

ການຄຸ້ມຄອງການດັດແກ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຈະມີການທົບທວນຄືນເປັນທາງການ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສາມາດທົບທວນກ່ອນກຳນົດໄດ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳລັບຈຸດປະສົງເພື່ອດັດແກ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຖ້າມີການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ເລກທີ, ວັນທີ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການດັດແກ້ໃສ່ໃນຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດຢູ່ລຸ່ມນີ້.

ເມື່ອສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ກໍ່ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ດັດແກ້ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສະບັບດັດແກ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ໃນສະບັບດັດແກ້ໃໝ່ເລີຍ ແລະ ໃຫ້ລຶບອອກຈາກຕາຕະລາງບັນທຶກການດັດແກ້. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເລີ່ມຕັ້ງຕົ້ນບັນທຶກການດັດແກ້ໃໝ່ຈົນກວ່າຈະມີການທົບທວນຄືນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ເລກທີ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດການດັດແກ້
1	30 ມິຖຸນາ 11	ຂໍ້ 9.2, ປຸງແປງວັກທຳອິດ. ຂໍ້ 9.3, ເພີ່ມວັກຢ່ອຍ ຈຶ່ງ ແລະ ຈໍ.

ການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ

1. ບົດນຳ

ການສະໜອງສະພາບແວດລ້ອມການປະຕິບັດງານທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແມ່ນຫຼັກການພື້ນຖານຂອງການບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບສະພາບແວດລ້ອມຂອງການປະຕິບັດງານໃຫ້ ມີຄວາມປອດໄພ ແມ່ນລວມເຖິງການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ ແລະ ວັດຖຸລະເບີດ ຢ່າງປອດໄພ.

ຄຊກລ ແມ່ນອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຮັບຜິດຊອບຄວາມປອດໄພ ໃນການປະຕິບັດງານເກັບຮັກສາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ກັບລະເບີດຜັງດິນ ໃນ ສປປ ລາວ. ຊຶ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວ ລວມທັງການສ້າງຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ສຳລັບ ການເກັບຮັກສາ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນໃຫ້ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງ.

2. ຂອບເຂດ

ບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້ ໄດ້ລະບຸຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ສຳລັບການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດ ກັບທາດລະເບີດ ພາຍໃນຂະແໜງປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ໂອນ ຫຼື ມອບທາດລະເບີດໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເພື່ອຄວບຄຸມ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງນັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການ ເບີກຈ່າຍ, ເກັບຮັກສາ ຫຼື ຂົນສົ່ງ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

ກ. ທາດລະເບີດ ແລະ ແກ້ບແຕກຈະຕ້ອງບັນຈຸຢູ່ໃນຫີບທີ່ ຫຼື ທີ່ມາແຕ່ໂຮງງານ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸທີ່ມີຄວາມເໝາະ ສົມຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 22 ນີ້. ແກ້ບແຕກຕ້ອງແຍກໄວ້ຕ່າງ ຫາກ ຫ່າງຈາກທາດລະເບີດ.

ຂ. ທາດລະເບີດຕ້ອງສັບຊ້ອນໄວ້ໃນລັກສະນະທີ່ແຈບດີ ບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ໜັງຕົງພາຍໃນສິ່ງບັນຈຸ ໄດ້.

ອົງການທີ່ຈະຮັບເອົາທາດລະເບີດ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກວດກາເບິ່ງວ່າ ທາດລະເບີດຖືກບັນຈຸໃນສິ່ງ ຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ເໝາະສົມ ກ່ອນຈະຮັບເອົາທາດລະເບີດຈຳນວນນັ້ນ. ຖ້າອົງການທີ່ຈະຮັບເອົາທາດລະເບີດຫາກມີຄວາມ ສົງໄສອັນໃດກໍຕາມກ່ຽວກັບສິ່ງບັນຈຸ ຫຼື ບັນຫາຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບທາດລະເບີດພວກເຂົາສາມາດປະຕິເສດ ການຮັບເອົາທາດລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ແລະ ໃຫ້ລາຍງານບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ ຄຊກລ.

ອົງການທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ອົງການອື່ນໃນການຮັບ, ຂົນສົ່ງ ຫຼື ເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ໃນການຂົນສົ່ງ ເກັບຮັກສາໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ແລະ ຮັບປະກັນທາງດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງທາດລະເບີດທີ່ ຕົນເປັນຕົວແທນຄຸ້ມຄອງນັ້ນ.

4. ເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ

ທາດລະເບີດທີ່ນຳໃຊ້ໃນປັດຈຸບັນ ແມ່ນມີຄວາມປອດໄພສູງ ຖ້າຫາກມີການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມການແນະນຳຂອງໂຮງງານຜູ້ຜະລິດ. ໃນການເກັບຮັກສາຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງ

ໂຮງງານຜູ້ຜະລິດອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຂອງການທຳງານ (ສະມັດຖະນະ) ຂອງທາດລະເບີດບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້ ແລະ ຄວາມປອດໄພອາດຈະຫຼຸດໜ້ອຍລົງ.

ອົງການເກັບກູ້ ລບຕ ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ທາດລະເບີດທີ່ຕົນບໍ່ແນ່ໃຈໃນທີ່ມາ ຫຼື ອາຍຸການມັນ ຫຼື ທາດລະເບີດທີ່ເກັບ ຮັກສາຢູ່ໃນສາງທີ່ບໍ່ຖືກຕາມມາດຕະຖານທີ່ໂຮງງານຜູ້ຜະລິດໄດ້ກຳນົດ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວການເກັບຮັກສາທາດ ລະເບີດໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ກ. ເກັບຮັກສາໃນສະຖານທີ່ແຫ້ງ ແລະ ມີການລະບາຍອາກາດໄດ້ດີ.
- ຂ. ເກັບຮັກສາໃນບ່ອນທີ່ເຢັນເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ໃຫ້ຫຼີກລຽງອຸນຫະພູມທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ປ່ຽນແປງຢູ່ເລື້ອຍໆ.
- ຄ. ບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຖືກແສງແດດສ່ອງໃສ່ໂດຍກົງ.
- ງ. ເກັບຮັກສາໃຫ້ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ມີການສັ່ນສະເທືອນຮຸນແຮງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງລຽນຕິດ.

ເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມຂອງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການເກັບກູ້ ລບຕ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

5. ຂະນິດຂອງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ

ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບຂະແໜງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເພດຄື:

- ກ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຂະໜາດໃຫຍ່. ຈຸດປະສົງຂອງສາງປະເພດນີ້ແມ່ນເພື່ອເກັບຮັກສາທາດລະ ເບີດຈຳນວນຫຼາຍ. ອົງການເກັບກູ້ຈະເບີກເອົາທາດລະເບີດເປັນຈຳນວນຫຼາຍຂອງຕົນອອກຈາກສາງເຫຼົ່າ ນີ້. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຢູ່ ສປປ ລາວ ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນກອງທັບປະຊາຊົນ ລາວເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.

ໝາຍເຫດ: ສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນບໍ່ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້

- ຂ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງສ້າງ ຫຼື ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງ ໝາຍສົມ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເກັບມຽນທາດລະເບີດ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາ ວອນອາດຈະສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ:

- (1) ໃຊ້ເປັນສາງລວມສູນໃນການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍ ສຳລັບທຸກອົງການປະຕິບັດ ເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ປະຕິບັດງານໃນຂົງເຂດນັ້ນ. ຕົວຢ່າງ ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຖາວອນຂອງແຂວງ ຫຼື ຂອງເມືອງ ຊຶ່ງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນເຫຼົ່ານີ້ ໂດຍປົກກະ ຕິແລ້ວແມ່ນຄຸ້ມຄອງໂດຍກອງທັບປະຊາຊົນລາວ.
- (2) ເປັນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານຂອງອົງການເກັບກູ້ລະ ເບີດ ເພື່ອໃຊ້ສຳລັບເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຂອງຕົນ.

- ຄ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ. ສາງປະເພດນີ້ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບເກັບຮັກສາທາດລະເບີດເພື່ອນຳ ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານປະຈຳວັນຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ລບຕ. ອາດຈະເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຫີບທີ່ເຮັດດ້ວຍ ໄມ້, ແກ້ດເຫຼັກ, ສິ່ງທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸມາແຕ່ໂຮງງານກຳໄດ້. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ

ຄວນຖືກສ້າງ. ແຍກຕ່າງຫາກກັບບ່ອນເກັບຮັກສາລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພໃນການ
ເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ພົບເຫັນ ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້.

6. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ

ຂໍ້ກຳນົດໃນການກໍ່ສ້າງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດລຸ່ມນີ້.

6.1. ລາຍລະອຽດຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ສຸດ ສຳລັບການສ້າງ ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ

ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ຕ້ອງສາມາດປ້ອງກັນການເກີດໄຟໄໝ້, ປ້ອງກັນການລັກ, ປ້ອງກັນສະພາບ
ອາກາດ ແລະ ມີການລະບາຍອາກາດໄດ້ດີ. ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ສຸດ ສຳລັບການສ້າງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ
ຖາວອນມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນຈະຕ້ອງສ້າງໃຫ້ມີຄວາມແໜ້ນໜ້າ ແລະ ຫົນທານ.
- ຂ. ຫຼັງຄາຂອງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຕ້ອງມີເພດານ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຮ້ອນ ແລະ ຮັກສາອຸນຫະພູມ
ພາຍໃນສາງໃຫ້ ຕໍ່ກວ່າ 40 ອົງສາເຊ.
- ຄ. ປະຕູສາງຕ້ອງໃຫ້ແຈບແໜ້ນໜ້າດີ, ບານພັບ ແລະ ໜ່ວຍກະແຈ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງໃນລັກວະນະທີ່ຮັບປະກັນບໍ່
ໃຫ້ຫງັດ ຫຼື ມ້າງໄດ້ ເມື່ອມັນຖືກໃສ່ກະແຈແລ້ວ, ລູກກະແຈ ແລະ ບານພັບທີ່ໃຊ້ຕ້ອງມີຄຸນນະພາບດີໄດ້
ມາດຕະຖານ ສວ່ນປະຕູຕ້ອງຕິດຕັ້ງໃນລັກສະນະທີ່ໃຫ້ໄຂອອກມາທາງດ້ານນອກ.

ຂໍ້ກຳນົດເພີ່ມຕື່ມສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ມີຄື:

- ກ. ແສງສະຫວ່າງທີ່ໃຊ້ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ລະບົບໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງຢູ່ໃນ
ສາງ ສ່ວນສາງທີ່ບໍ່ມີລະບົບໄຟຟ້າແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ແສງສະຫວ່າງທຳມະຊາດ ຫຼື ແສງສະຫວ່າງຈາກໄຟສາຍ
ເທົ່ານັ້ນ.
- ຂ. ຕ້ອງໃຫ້ມີການລະບາຍອາກາດທີ່ເໝາະສົມລະບົບລະບາຍອາກາດຕ້ອງອອກແບບໃຫ້ດີ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່
ໃຫ້ຝົນຜະເຂົ້າໄດ້.
- ຄ. ບໍລິເວນອອ້ມຮອບສາງທາດລະເບີດຈະຕ້ອງເຮັດຮ່ອງລະບາຍນ້ຳໃຫ້ເໝາະສົມ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼ
ຫຼື ຊົມເຂົ້າສາງໄດ້.
- ງ. ສາງລະເບີດຕ້ອງຕິດຕັ້ງສາຍລໍ້ຟ້າໃສ່ ເພື່ອປ້ອງກັນຟ້າຝາ.

ຕູ້ເຫຼັກສຳລັບບັນຈຸສິນຄ້າເພື່ອຂົນສົ່ງທາງທະເລ ອາດຈະນຳໃຊ້ເຮັດເປັນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດໄດ້ ຖ້າຕູ້ເຫຼັກ
ດັ່ງກ່າວຫາກຢູ່ໃນສະພາບດີ, ມີການດັດແປງໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ສຸດສຳລັບການສ້າງ
ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດແບບຖາວອນ ທີ່ກຳນົດຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ.

6.2. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ

ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸດລະຫວ່າງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຫາ ຕຶກທີ່ຢູ່ອາໄສ, ເສັ້ນທາງຫຼວງ
ແລະ ສາງສຳພາວຸດອື່ນໆ ທີ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ປະຕິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນ **ເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ ກໍ**
ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້.

ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດອາດຈະ "ມີສິ່ງປ້ອງກັນ" ຫຼື "ບໍ່ມີສິ່ງປ້ອງກັນ" ແລະ ສິ່ງປ້ອງກັນຈະມີຜົນຕໍ່ໄລຍະທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສູດທີ່ຈະນຳໃຊ້ສຳລັບແຕ່ລະສາງ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດທີ່ມີສິ່ງປ້ອງກັນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນແບບທຳມະຊາດ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄົນສ້າງຂຶ້ນກໍຕາມ ແມ່ນຈະສາມາດປ້ອງກັນຕົກອາຄານ, ຖະໜົນຫຼວງ ຫຼື ເສັ້ນທາງຕ່າງໆຈາກຜົນກະທົບໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ສິ່ງປ້ອງກັນທີ່ມີປະສິດທິພາບຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ສັນດ້ານເທິງຂອງສິ່ງປ້ອງກັນ ຕ້ອງສູງກວ່າເສັ້ນຊື່ທີ່ຂີດຈາກຝາດ້ານເທິງຂອງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຫາ ຊາຍຄາຂອງຕົກອາຄານອື່ນໆ.
- ຂ. ສັນດ້ານເທິງຂອງສິ່ງປ້ອງກັນຕ້ອງສູງກວ່າເສັ້ນຊື່ທີ່ຂີດຈາກຝາດ້ານເທິງຂອງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຫາຈຸດເຄິ່ງກາງເສັ້ນທາງທີ່ສູງກວ່າໜ້າທາງ 3.5 ແມັດ.
- ຄ. ຖ້າສິ່ງປ້ອງກັນທາກເປັນສິ່ງທີ່ຄົນສ້າງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ກອງດິນ, ກຳແພງດິນ, ກຳແພງຫີນ, ກຳແພງຊີມັງ ຫຼື ສິ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈາກວັດສະດຸທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ, ຕ້ອງໃຫ້ໜາບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 90 ຊັງຕີແມັດ.
- ງ. ສິ່ງປ້ອງກັນທາກທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໂນນພູ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ກັບຕົກອາຄານອື່ນໆຖະໜົນ ຫຼື ເສັ້ນທາງນ້ອຍ.

6.3. ຂອບເຂດຈຳກັດໃນການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ

ຂອບເຂດຈຳກັດໃນການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ໃນສາງລະເບີດຖາວອນ ແມ່ນອີງໃສ່ໄລຍະທ່າງຄວາມປອດໄພທີ່ກຳນົດໃນ **ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ.** ອົງການທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນທຸກບ່ອນຕ້ອງກຳນົດຂອບເຂດຈຳກັດຂອງປະລິມານທາດລະເບີດທີ່ສາມາດເກັບຮັກສາໄດ້ສູງສຸດໃນສາງນັ້ນໆ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເກັບຮັກສາເກີນຂອບເຂດທີ່ກຳນົດໄວ້.

6.4. ການປ້ອງກັນອັກຄີໄພ

ຂໍ້ກຳນົດໃນການປ້ອງກັນການເກີດອັກຄີໄພສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດແບບຖາວອນນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ** ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 22 ນີ້.

6.5. ສິ່ງຂອງທີ່ຫ້າມເກັບຮັກສາ ຫຼື ເອົາເຂົ້າໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ ຂອງບົດນີ້ ໄດ້ກຳນົດລາຍການວັດຖຸ ຫຼື ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາເຂົ້າ ຫຼື ເກັບຮັກສາໃນສາງເກັບມັງນທາດລະເບີດຖາວອນ.

6.6. ບ້າຍເຕືອນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ

ໃຫ້ຂຽນ ຫຼື ພິມ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃສ່ບ້າຍເຕືອນເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ ແລ້ວໃຫ້ຕິດໄວ້ຢູ່ຂ້າງນອກສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ:

- ກ. ບ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍທົ່ວໄປ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນເຂົ້າໄປໄກ້ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ.
- ຂ. ບ້າຍ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍເຕືອນ "ຫ້າມສູບຢາພາຍໃນ 30 ແມັດ" ແລະ "ຫ້າມນຳສິ່ງທີ່ເປັນແປວໄຟໂດຍບໍ່ມີການປ້ອງກັນ (naked light)" ເຂົ້າໄປໃນສາງ.
- ຄ. ບ້າຍລາຍການວັດຖຸ ຫຼື ສິ່ງຂອງທີ່ຫ້າມນຳເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ.

ງ. ບ້າຍບອກປະລິມານທາດລະເບີດສູງສຸດທີ່ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຖາວອນ.

ຈ. ບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນໃນເວລາເກີດເຫດການສຸກເສີນ.

6.7. ຄວາມປອດໄພ

ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ສຸດ ສຳລັບຄວາມປອດໄພ ຂອງ ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ມີຄື:

- ກ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນຈະຕ້ອງມີການດູແລ ແລະ ເວນຍາມຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ.
- ຂ. ຕ້ອງຕິດຕັ້ງດອກໄຟເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງອອ້ມບໍລິເວນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ເພື່ອຮັບ ປະກັນຄວາມປອດໄພໃນເວລາກາງຄືນ.
- ຄ. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບດູແລສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັກສາກະແຈສາງໄວ້ ແລະ ຕ້ອງ ຄວບຄຸມການເຂົ້າ-ອອກສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

6.8. ການກວດກາບ່ອນທີ່ຈະສ້າງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ

ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດໃດໜຶ່ງ ຫາກມີຄວາມປະສົງຢາກຈະກໍ່ສ້າງ ຫຼື ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຖາວອນຂຶ້ນໃໝ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຄຸຊກລ ຊາບ.

ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນທຸກບ່ອນອາດຈະຖືກກວດກາ ແລະ ປະເມີນຄວາມເໝາະສົມໂດຍ ຄຸຊກລ ຊຶ່ງການກວດການັ້ນ ຄວນຈະກວມເຖິງລາຍລະອຽດຂອງການກໍ່ສ້າງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸດ.
- ຂ. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການປ້ອງກັນການເກີດອັກຄີໄຟ.
- ຄ. ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບປ້າຍເຕືອນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍຕ່າງໆ.
- ງ. ການກະກຽມດ້ານຄວາມປອດໄພ.
- ຈ. ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປສຳລັບການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 8 ລຸ່ມນີ້.

6.9. ການເກັບຮັກສາລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ.

ໃນກໍລະນີລູກລະເບີດກວດພົບ ຫາກບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ກັບມື້ ແຕ່ ລບຕ ດັ່ງກ່າວມີຄວາມປອດໄພສາມາດ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ກໍອາດຈະນຳໄປເກັບຮັກສາຢູ່ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນໄດ້; ພາຍໄຕ້ເງື່ອນໄຂດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ໃນການເກັບຮັກສາຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜ້ອຍເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນຈະເກັບຮັກສາໄວ້ຂ້າມ ຄືນ ຫຼື ໃນທ້າຍອາທິດເທົ່ານັ້ນ.
- ຂ. ບ່ອນໃດທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ໃຫ້ເກັບຮັກສາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກແຍກຕ່າງຫາກ ຈາກສາງເກັບຮັກສາ ທາດລະເບີດຖາວອນ. ຖ້າຫາກຕ້ອງເກັບຮັກສາ ລບຕ ແລະ ທາດລະເບີດ ສາມາດເກັບຮັກສາໃນສາງ ຖາວອນດຽວກັນ (ແຕ່ຕ້ອງເກັບມ້ຽນແຍກກັນໂດຍໃຊ້ຝາຂັ້ນ) ພາຍໃນສາງ ຫຼື ສ້າງສິ່ງປ້ອງກັນທີ່ມີ ຄວາມ ໜາ 0.3 ແມັດ ຂຶ້ນໄວ້, ຊຶ່ງສິ່ງປ້ອງກັນນັ້ນ ອາດຈະເຮັດດ້ວຍເປົາດິນຊາຍ ຫຼື ແກ້ວທີ່ຮ່າຍດິນໃສ່ກໍໄດ້.

- ຄ. ບໍ່ໃຫ້ເກັບຮັກສາລູກ ລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວ ແລະ ລູກລະເບີດປະເພດອື່ນໆໄວ້ລວມກັນໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ.
- ງ. ນໍ້າໜັກລວມຂອງທາດລະເບີດ ແລະ ທາດລະເບີດທີ່ ບັນຈຸຢູ່ໃນໜ່ວຍ ລບຕ ທີ່ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກາຍຂອບເຂດທີ່ກຳນົດໄວ້.

7. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້

ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ແລະ ລບຕ ທີ່ປອດໄພສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຊຶ່ງສາງດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຖານປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຊົ່ວຄາວ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ປະລິມານຂອງທາດລະເບີດສູງສຸດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໄວ້ຢູ່ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມແມ່ນ 50 ກິໂລ.
- ຂ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມໃນການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ທີ 4 ຂ້າງເທິງ.
- ຄ. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸດ ສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - (1) ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ລະຫວ່າງ ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ ແລະ ສາງເກັບມັງຽນທາດລະເບີດອື່ນໆ, ສະຖານທີ່ບັນຊາ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແມ່ນ 30 ແມັດ.
 - (2) ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ລະຫວ່າງ ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ ຫາສະຖານທີ່ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຕຶກທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ຖະໜົນຫົນທາງທີ່ມີການສັນຈອນໄປມາ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍຂອງບົດນີ້ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ.**
- ງ. ຂໍ້ຄວນລະວັງກ່ຽວກັບອັກຄີໄພ ລວມທັງຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບອຸປະກອນມອດໄຟທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດອັກຄີໄພ ຕ້ອງນຳໃຊ້ກັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມນຳ.
- ຈ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມຈະຕ້ອງມີປ້າຍ “ຫ້າມສູບຢາພາຍໃນ 30 ແມັດ” ເປັນພາສາລາວຕິດໄວ້.
- ສ. ລບຕ ທີ່ປອດໄພສາມາດຍ້າຍໄດ້ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງດຽວກັນກັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດປະຈຳສະໜາມ.
- ຊ. ບໍ່ອະນຸຍາດເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຫຼື ລບຕ ໄວ້ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ ຄ້າງຄືນ. ສຳລັບການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ແລະ ລບຕ ໃນສາງຢູ່ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານຊົ່ວຄາວ ອາດສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ຄ້າງຄືນໄດ້ ຖ້າສາງມີການເວນຍາມທີ່ເໝາະສົມໃນເວລາຄ້າງຄືນ.

ໝາຍເຫດ: ນອກຈາກກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ ລູກລະເບີດທີ່ປອດໄພສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍໃນວັນທີ່ໄດ້ກວດພົບນັ້ນເລີຍ. ລາຍລະອຽດໃນການເກັບຮັກສາ ລບຕ ທີ່ບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ໃນວັນທີ່ລະເບີດດັ່ງກ່າວຖືກພົບ ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ທີ 6.9 ຂ້າງເທິງ.

- ຍ. ລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວ ທີ່ປອດໄພສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາໂດຍແຍກຕ່າງຫາກຈາກສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ ແລະ ລບຕ ອື່ນໆ.
- ດ. ຈະຕ້ອງຕັດຫຍ້າ ແລະ ພຸ່ມໄມ້ໃນບໍລິເວນ 20 ແມັດ ອ້ອມຮອບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມໃຫ້ສິ້ນ.
- ຕ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ ຈະຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ສາມາດຕິດຕາມ ແລະ ສັງເກດເຫັນໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ. ສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານຊົ່ວຄາວນັ້ນ ຈະຕ້ອງມີການຈັດເວນຍາມຢ່າງເໝາະສົມໃນເວລາຄຳຄືນ.
- ຖ. ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ນ້ຳມັນປະເພດຕ່າງໆ, ນ້ຳມັນເຄື່ອງຈັກ ແລະ ວັດຖຸໄວໄຟອື່ນໆ ແມ່ນຫ້າມເກັບມຸ້ງໄວ້ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ.

ທາດລະເບີດທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານຢູ່ພາກສະໜາມນັ້ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນລົດໄດ້ ຊຶ່ງລົດຄັນດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງບໍ່ນຳໃຊ້ແລ່ນວຽກບໍລິຫານ ຫຼື ເປັນລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ. ບ່ອນໃດທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ກໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ກ່າວມາຂໍ້ກຳນົດຂ້າງເທິງນີ້.

8. ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປສຳລັບການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ

ການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງຍຶດໝັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປລຸ່ມນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຄື:

- ກ. ຫ້າມເກັບຮັກສາທາດລະເບີດໄວ້ ໃນສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ຫຼື ຕຶກອາຄານຫ້ອງການຕ່າງໆ.
- ຂ. ແກ້ບແຕກ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຢູ່ໃນສາງໜຶ່ງຕ່າງຫາກ ໂດຍແຍກຫ່າງຈາກທາດລະເບີດອື່ນໆ ຫຼື ອີກວິທີໜຶ່ງ ແກ້ບແຕກ ອາດຈະເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາງດຽວກັນກັບທາດລະເບີດກໍ່ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງແຍກແກ້ບແຕກ ແລະ ທາດລະເບີດອອກຈາກກັນ ໂດຍການໃຊ້ຜາຂັ້ນປ້ອງກັນແຮງດັນ ຊຶ່ງຜາຂັ້ນນີ້ອາດໄຊ້ເປົາໃສ່ດິນຊາຍກໍ່ເປັນຊັ້ນຢ່າງກັນຂຶ້ນກໍ່ໄດ້.
- ຄ. ການເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງແກ້ບໄຟຟ້ານັ້ນ, ແກ້ບແຕກຈະຕ້ອງຢູ່ໃນສິ່ງບັນຈຸເຕີມຂອງມັນ ຫຼື ໃສ່ໃນສິ່ງບັນຈຸທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ຊຶ່ງສາມາດປ້ອງກັນຄວາມຖີ່ວິທະຍຸໄດ້.
- ງ. ທາດລະເບີດຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຫີບຫໍ່ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ເປັນຕົ້ນແມ່ນແກ້ດທີ່ໃສ່ມາແຕ່ໂຮງງານ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸຕ່າງໆທີ່ທາດລະເບີດຖືກບັນຈຸມາ. ຫ້າມເກັບຮັກສາທາດລະເບີດໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນຈຸໃນຫີບຫໍ່ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸແໜ້ນໜາຄັກແນ່.
- ຈ. ການຈັດລຽງທາດລະເບີດໃສ່ໃນຫີບ ຫຼື ແກ້ດ ຕ້ອງໃຫ້ເປັນລະບຽບ ແລະ ແໜ້ນໜ້າດີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທາດລະເບີດທີ່ຢູ່ໃນແກ້ດເຄື່ອນໜັງໄດ້.
- ສ. ບໍ່ໃຫ້ເກັບວັດສະດຸເຄື່ອງຂອງອື່ນໆ ໄວ້ນຳກັນກັບທາດລະເບີດ. ບັນຫານີ້ບໍ່ລວມເຖິງເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ສຳລັບເປີດຫີບ ຫຼື ແກ້ດທາດລະເບີດ.

- ຂ. ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດແມ່ນ ສຳລັບເກັບຮັກສາທາດລະເບີດເທົ່ານັ້ນ. ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ສາງໜຶ່ງສຳລັບວຽກງານອື່ນ ເຊັ່ນ ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສ ຫຼື ເປັນບ່ອນພັກຜ່ອນ.
- ຍ. ຖ້າຈຳເປັນຈະຕ້ອງສອ້ມແປງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ, ທາດລະເບີດທັງໝົດ ຈະຕ້ອງຍ້າຍໄປເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສະຖານທີ່ໆປອດໄພ ກ່ອນຈະລົງມືສ້ອມແປງ.
- ດ. ບໍ່ໃຫ້ເກັບຮັກສາ ຫີບຫໍ່ ຫຼື ວັດສະດຸທຸ້ມທໍ່ທາດລະເບີດທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໄວ້ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ.
- ຕ. ຫ້າມເອົາທາດລະເບີດອອກຈາກຫີບຫໍ່ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸຈົນກວ່າຈະມີການນຳໃຊ້. ຈຳນວນຫີບຫໍ່ທີ່ຈະເປີດເອົາມານຳໃຊ້ຕ້ອງຈຳກັດໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.
- ຖ. ທາດລະເບີດ ຈະຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນລັກສະນະທີ່ໃຫ້ທາດລະເບີດທີ່ຮັບເອົາມາກ່ອນໄດ້ນຳໃຊ້ກ່ອນ. ການໝາຍວັນທີໃສ່ຫີບຫໍ່ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸເປັນວິທີໜຶ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ວ່າທາດລະເບີດໃດຄວນນຳໃຊ້ກ່ອນ.
- ທ. ທາດລະເບີດຕ້ອງເກັບມ້ຽນໃຫ້ສູງກວ່າພື້ນ ຫຼື ເທິງລະດັບຂອງໜ້າດິນ ໂດຍວາງໄວ້ເທິງແຜ່ນຮອງ, ແປ້ນ ຫຼື ຮ້ານ. ສຳລັບທາດລະເບີດທີ່ເກັບຮັກສາຢູ່ສາງສະໜາມ ຕ້ອງມ້ຽນໃຫ້ສູງຈາກພື້ນດິນ.
- ນ. ແກ້ດທາດລະເບີດແມ່ນໃຫ້ຈັດຢ່າງກັນໄວ້ໃນລັກສະນະທີ່ໝັ້ນຄົງ.
- ບ. ແກ້ດທີ່ເຮັດດ້ວຍເຈ້ຍແຂງ ອາດຈະມີການຫຍໍ້ ຫຼື ເປເພ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກອງກັນໄວ້.
- ປ. ຕ້ອງຈຶ່ງຊ່ອງວ່າງທາງເທິງ ແລະ ອອ້ມງແກ້ດໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ອາກາດໃນບໍລິເວນກອງແກ້ດທາດລະເບີດສາມາດໝູນວຽນໄດ້ສະດວກ.
- ຜ. ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບດູແລສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຈະຕ້ອງຜ່ານການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ແລະ ເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຄັກແນ່.
- ຝ. ພະນັກງານທີ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດໄດ້ຕ້ອງແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ.

9. ການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ

9.1. ຂໍ້ກຳນົດຕ່ຳສຸດໃນການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ

ຂໍ້ກຳນົດຕ່ຳສຸດທີ່ຕ້ອງໃນເວລາຂົນສົ່ງທາດລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄື:

- ກ. ໃນເວລາເດີນທາງ ຂະບວນພາຫະນະທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດຕ້ອງຮັກສາໄລຍະຫ່າງຕ່ຳສຸດລະຫວ່າງພາຫະນະແຕ່ລະຄັນ 200 ແມັດ.
- ຂ. ພາຫະນະທຸກຄັນທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ຄວນລະວັງຕ່າງໆໃນການປ້ອງກັນການເກີດໄພໄໝ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - (1) ບັງມອດໄພຂະໜາດ 2 ກິໂລທີ່ຍັງໃຊ້ງານໄດ້ໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຫ້ອງ.
 - (2) ຫ້າມສູບຢາພາຍໃນລົດ ຫຼື ພາຍໃນ 30 ແມັດ ໄກ້ກັບພາຫະນະທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດ.
 - (3) ບໍ່ໃຫ້ເກັບຮັກສານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟໄວ້ບ່ອນອື່ນ ພາຍໃນລົດນອກຈາກເກັບໄວ້ໃນຖັງນຳ້ມັນເທົ່ານັ້ນ.
 - (4) ບໍ່ໃຫ້ເອົາອຸປະກອນດັງໄຟ, ໄມ້ຂີດໄຟ, ກັບໄຟ ຫຼື ວັດຖຸກໍ່ໄຟອື່ນໆ ໄປນຳພາຫະນະທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດ.

- (5) ພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງທາດລະເບີດຕ້ອງຕິດຕັ້ງສາຍດິນໃສ່ ເພື່ອລະບາຍກະແສໄຟຟ້າສະຖິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
- ຄ. ລົດຂົນສົ່ງທາດລະເບີດບໍ່ໃຫ້ປະໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຄົນເຝົ້າ. ຖ້າຄົນຂັບລົດຫາກຈຳເປັນຈະຕ້ອງປະລິດໄປ, ຜູ້ຕິດຕາມ(ຜູ້ຂັບສຳຮອງ) ຈະຕ້ອງຢູ່ເຝົ້າລົດແທນ.
- ງ. ພາຫະນະທີ່ໃຊ້ສຳລັບຂົນສົ່ງທາດລະເບີດຈະຕ້ອງ:
 - (1) ມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະໃຊ້ງານ, ມີຕົນສຳຮອງ ແລະ ມີຊຸດກະແຈ ສຳລັບປຸງນຳຖ່າຍຕົນ.
 - (2) ຕ້ອງມີຄວາມເໝາະສົມກັບສິ່ງທີ່ຈະບັນທຸກ ແລະ ເໝາະສົມກັບສະພາບເສັ້ນທາງທີ່ຈະເດີນທາງໄປ.
- ຈ. ພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງທາດລະເບີດຈະຕ້ອງມີຜູ້ຕິດຕາມ (ຜູ້ຂັບສຳຮອງ) ໄປນຳ. ຄົນຂັບລົດ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:
 - (1) ຕ້ອງຜ່ານການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດທີ່ຖືກຕ້ອງ.
 - (2) ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ຂອງ ສປປ ລາວ ສຳລັບປະເພດຂອງພາຫະນະທີ່ຕົນຈະຂັບ.
 - (3) ຮັບຊາບສະພາບລວມກ່ຽວກັບຂະນິດຂອງທາດລະເບີດທີ່ຈະບັນທຸກ ແລະ ຄວາມອັນຕະລາຍສະເພາະທີ່ກ່ຽວພັນກັບທາດລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນ.
- ສ. ຫ້າມມີຜູ້ໂດຍສານໄປນຳພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງທາດລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍ.
- ຊ. ທາດລະເບີດທີ່ຈະຂົນສົ່ງຕ້ອງຢູ່ໃນແກັດ ແລະ ຄວນເປັນແກັດເດີມທີ່ມາຈາກໂຮງງານ ທາດລະເບີດຈະຕ້ອງຈັດລຽງໃຫ້ເປັນລະບຽບ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການເໜັງຕີງຢູ່ໃນທິບທໍ່ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸ. ເມື່ອທາດລະເບີດທີ່ຂົນສົ່ງຫາກບໍ່ບັນຈຸຢູ່ໃນທິບທໍ່ສະເພາະຂອງມັນເອງແລ້ວ ທິບທໍ່ນັ້ນຕ້ອງໝາຍໃຫ້ຊັດເຈນຈະແຈ້ງ ໂດຍປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - (1) ຂຽນຄຳວ່າ “ທາດລະເບີດ” ສະແດງໃສ່ທິບທໍ່.
 - (2) ຕ້ອງບົ່ງບອກສິ່ງທີ່ບັນຈຸຢູ່ພາຍໃນທິບທໍ່.
 - (3) ຕ້ອງບົ່ງບອກໃຫ້ຮູ້ນຳໜັກ ຫຼື ປະລິມານຂອງທາດລະເບີດທີ່ຢູ່ໃນ.
- ຍ. ຂໍ້ກຳນົດ ໃນການບັນທຸກທາດລະເບີດ ມີຄື:
 - (1) ຖ້າສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ທາດລະເບີດຈະຕ້ອງຂົນສົ່ງດ້ວຍລົດທີ່ກຳນົດໃຫ້ໂດຍສະເພາະ. ຖ້າຈຳເປັນຈະຕ້ອງຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ ແລະ ເຄື່ອງຂອງອື່ນໆ ດ້ວຍລົດຄັນດຽວກັນ, ທາດລະເບີດ ແລະ ເຄື່ອງຂອງອື່ນໆນັ້ນ ຈະຕ້ອງຈັດມ້ຽນໃຫ້ເປັນລະບຽບ, ແໜ້ນໜາປອດໄພ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຈາກການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງເຄື່ອງຂອງເຫຼົ່ານັ້ນ.
 - (2) ທາດລະເບີດຈະຕ້ອງຈັດຢາຍໃຫ້ເປັນລະບຽບສະໝໍ່າສະເໝີທົ່ວພື້ນກະບະລົດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກອງຂຶ້ນເກີນຄວາມສູງຂອງຝາຂ້າງຂອງລົດ.
 - (3) ທາດລະເບີດທີ່ຈະຂົນສົ່ງນັ້ນຈະຕ້ອງມັດໃຫ້ແໜ້ນໜາຄັກແນ່ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນເໜັງໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ.

- (4) ທາດລະເບີດທີ່ຂົນສົ່ງດ້ວຍພາຫະນະທີ່ມີກະບະເບີດນັ້ນ ຕ້ອງປົກຄຸມດ້ວຍຜ້າປັດ ຫຼື ສິ່ງໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຮັກສາບໍ່ໃຫ້ທາດລະເບີດປຽກຊຸ່ມ.
- (5) ແກ້ບແຕກ ຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາໃນແກ້ດເຫຼັກ, ແກ້ດແກ້ບອາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຫ້ອງຂັບຂອງ ລົດທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດກໍໄດ້ ເພື່ອແຍກແກ້ບແຕກໃຫ້ຫ່າງຈາກທາດລະເບີດ. ແຕ່ຖ້າເປັນໄປ ໄດ້ ແກ້ບແຕກຄວນຈະຖືກຂົນສົ່ງດ້ວຍລົດອີກຄັນໜຶ່ງຕ່າງຫາກ.
- (6) ການຂົນທາດລະເບີດຂຶ້ນ ຫຼື ລົງຈາກລົດຈະຕ້ອງປະຕິບັດຢູ່ໃນສາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຖ້າບໍ່ມີສະພາບການນອກເໜືອຄວາມຄາດໝາຍໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ການຂົນທາດລະເບີດຂຶ້ນ ຫຼື ລົງຈາກລົດຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນເວລາກາງເວັນເທົ່ານັ້ນ.

- ດ. ຄວາມໄວຂອງລົດທີ່ຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ແລ່ນເກີນ 80 ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ. ຜູ້ຂັບລົດທີ່ບັນ ທຸກທາດລະເບີດຄວນຫຼີກລຽງການຢຽບຫ້າມ ຫຼື ຍຸດລົດຢ່າງກະທັນຫັນ.
- ຕ. ການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ ແມ່ນບໍ່ຄວນດຳເນີນໃນເວລາກາງຄືນ ຖ້າວ່າ ພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງຍຸດພັກໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ທາດລະເບີດຍັງຄົງຢູ່ເທິງລົດຈະຕ້ອງຈັດ ເວນຍາມລົດຕະຫຼອດເວລາ.

9.2. ການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ ສຳລັບນຳໃຊ້ໃນແຕ່ລະວັນ

ແກ້ບແຕກເພື່ອນຳໃຊ້ໃນວຽກປະຈຳວັນໃຫ້ເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນກ່ອງບັນຈຸທີ່ເຮັດດ້ວຍເຫຼັກ. ແກ້ບແຕກທີ່ເກັບຮັກສາໄວ້ ໃນກ່ອງບັນຈຸຕ້ອງຢູ່ໃນຫີບຫໍ່ເດີມຂອງມັນ ຫຼື ຢູ່ໃນຫີບຫໍ່ທີ່ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແກ້ບແຕກເໜັງຕີງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້. ສາຍແກ້ບໄຟຟ້ານັ້ນຕ້ອງມັດລວມນຳກັນໄວ້. ຫ້າມຂົນສົ່ງແກ້ບແຕກທີ່ມີລັກສະນະຫຼືມາຢູ່ພາຍໃນສິ່ງບັນຈຸ.

ທາດລະເບີດສຳລັບນຳໃຊ້ໃນແຕ່ລະວັນຕ້ອງຂົນສົ່ງໃນສິ່ງບັນຈຸເດີມຂອງມັນ ຫຼື ຫີບຫໍ່ໄມ້ທີ່ມີຜາອັດຄັກແນ່. ຢູ່ ພາຍນອກຂອງແກ້ດເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງໝາຍດ້ວຍຄຳວ່າ “ທາດລະເບີດ” ເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດໃສ່.

9.3. ການຂົນສົ່ງລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ປອດໄພໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ

ລບຕ ທີ່ສາມາດຂົນສົ່ງດ້ວຍພາຫະນະໄດ້ມີພຽງກໍລະນີດຽວເທົ່ານັ້ນຄື ເມື່ອນັກວິຊາການທຳລາຍລະເບີດທີ່ມີຄຸນ ວຸດທິ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ” ໄດ້ພິສູດແລະ ຍັງຢືນວ່າມີຄວາມປອດໄພສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຍົກເວັ້ນ ລບຕ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນສິ່ງບັນຈຸເດີມຂອງມັນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ລບຕ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ກຳນົດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ພື້ນກະບະຂອງພາຫະນະທີ່ຈະໃຊ້ຂົນສົ່ງ ລບຕ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ມີການປ້ອງກັນດ້ວຍກະເບົາດິນຊາຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລະເບີດກັງໄປມາໄດ້.
- ຂ. ລບຕ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພໃນການເຄື່ອນຍ້າຍຈະຕ້ອງຈັດລຽນ, ກອງ ແລະ ຂົນສົ່ງໃນ ລັກສະນະ ທີ່ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ກະທົບ ຫຼື ຕຳກັນກັບ ລບຕ ທີ່ປອດໄພໜ່ວຍອື່ນ.
- ຄ. ລບຕ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພໃນການເຄື່ອນຍ້າຍນັ້ນ ຕ້ອງຖືກຈັດລຽນໃນລັກສະນະທີ່ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ຫົວຂະ ນວນໄປຕຳກັບຝາດ້ານຂ້າງ, ຝາດ້ານໜ້າ ຫຼື ຝາດ້ານຫຼັງຂອງກະບະລົດ.

- ງ. ເວລາຂົນສົ່ງ ລບຕ ທີ່ບັນຈຸແກ້ບໄຟຟ້າທຳມວາງລົງໃສ່ພື້ນກະບະ ຫຼື ດ້ານຂ້າງລົດໂດຍກົງ.
 - ຈ. ການຂົນສົ່ງ ລບຕ ທີ່ບັນຈຸແກ້ບໄຟຟ້າ ບໍ່ຄວນເຮັດໃນເມື່ອຝົນຕົກກຳລັງຕົກຢູ່ (ຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດໄຟຟ້າສະຖິດຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະກັບ ກະເປົາຊາຍປາດສະຕິກ) ຫຼື ຢູ່ໃກ້ບ່ອນທີ່ມີຟ້າແມບເຫຼື້ອມ.
 - ສ. ການເຄື່ອນຍ້າຍລບຕທີ່ມີຄວາມປອດໄພແມ່ນຫ້າມຂົນສົ່ງໃສ່ໃນຫ້ອງຂັບລົດ.
 - ຊ. ລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວ ຈະຕ້ອງຂົນສົ່ງແຍກຕ່າງຫາກຈາກ ລບຕ ອື່ນໆ.
 - ຢ. ເມື່ອມີການຂົນສົ່ງ ລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຖັງນຳທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ພຽງພໍ ເພື່ອຈຸ່ມລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວລົງໄດ້. ພ້ອມນັ້ນ ຢູ່ໃນລົດຍັງຕ້ອງມີອຸປະກອນຢ່າງພຽງພໍ (ນຳ ຫຼື ວັດຖຸອຸປະກອນຕ່າງໆ) ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລູກລະເບີດຈົມລົງຄັກແນ່ ຫຼື ປົກຄຸມ ລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວທີ່ຈຸ່ມຢູ່ໃນຖັງ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຖືກກັບອາກາດ.
- ໝາຍເຫດ: ຄວນຫຼີກລຽງການຂົນສົ່ງ ລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວທີ່ອາດຈະມີການຮົ່ວຊຶມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມື່ອຈຳເປັນຕ້ອງຂົນສົ່ງລູກລະເບີດໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ລູກລະເບີດນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຫໍ່/ພັນໄວ້ຢ່າງຄັກແນ່ກ່ອນຈະຂົນສົ່ງ.
- ດ. ບ່ອນໃດທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດຍັງຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ກັບການຂົນສົ່ງລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ປອດໄພສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ນຳ.

9.4. ລະບຽບໃນເວລາລົດຂົນສົ່ງທາດລະເບີດເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເປ່ເພ

ໃນກໍລະນີລົດທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດຫາກເກີດອຸປະຕິເຫດບົນທ້ອງຖະໜົນ ແລະ ພາຫະນະດັ່ງກ່າວບໍ່ສາມາດເດີນທາງຕໍ່ໄປໄດ້. ວິທີການປະຕິບັດມີຄື:

- ກ. ຖ້າມີໄຟໄໝ້ກໍໃຫ້ມອດໄຟ.
- ຂ. ໃຫ້ພະຍາຍາມປິດສາຍໄຟອອກຈາກໝໍ້ໄຟຂອງລົດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດປະກາຍໄຟ.
- ຄ. ຮັກສາສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດກັບພາຫະນະຄັນອື່ນ.
- ງ. ກວດກາສະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງທາດລະເບີດຢູ່ເທິງລົດ. ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ທາດລະເບີດຍັງມີຄວາມປອດໄພຢູ່.
- ຈ. ແຈ້ງໃຫ້ສະຖານີຕຳຫຼວດທີ່ຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດຊາບ, ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ສິ່ງທີ່ບັນທຸກມາໃນລົດ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃດໜຶ່ງທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນຈາກພວກເພິ່ນ.
- ສ. ລາຍງານອຸປະຕິເຫດໃຫ້ຫ້ອງການບັນຊາການ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງອົງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດຊາບ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ສະພາບການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຕ້ອງການ.
- ຊ. ຄວບຄຸມຜູ້ຄົນທີ່ມາຢືນເບິ່ງເຫດການອ້ອມຮອບລົດທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ.
- ບ. ລໍຖ້າການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈະມາເຖິງ.

ຖ້າໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ລົດຫາກບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມ ຫຼື ມອດໄດ້, ພື້ນທີ່ໃນລັດສະໝີ 500 ແມັດ ຈາກລົດທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກປິດ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຄົນອອກ. ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນກໍອາດຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງກໍໄດ້.

ຖ້າພາຫະນະທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດຫາກເປເພ ໃນລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ກ. ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍພາຫະນະອອກຈາກຊ່ອງທາງສັນຈອນບົນທ້ອງຖະໜົນ ແລະ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງປ້າຍເຕືອນ ເພື່ອ ປ້ອງກັນອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດກັບພາຫະນະຄັນອື່ນທີ່ສັນຈອນໄປມາ.
- ຂ. ລາຍງານການເປເພໃຫ້ສໍານັກງານບັນຊາການ ຫຼື ສໍານັກງານໃຫຍ່ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄກ້ທີ່ສຸດ ຊາບ ແລະ ແຈ້ງບອກສະຖານະການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ສໍາລັບເຫດການດັ່ງກ່າວ.
- ຄ. ຄວບຄຸມຜູ້ຊົມທີ່ມາຢືນເບິ່ງອອ້ມແອ້ມບໍລິເວນລົດທີ່ເປເພ.
- ງ. ໃຫ້ລໍຖ້າການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈະມາເຖິງ.

ພາຫະນະທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດທີ່ເປເພນັ້ນ ອາດຈະຖືກເຄື່ອນຍ້າຍໄປດ້ວຍການລາກແກ່ໄປ, ແຕ່ຕ້ອງລາກແກ່ ໄປຫາບ່ອນສ້ອມແປງທີ່ໄກ້ທີ່ສຸດເທົ່ານັ້ນ, ລົດທີ່ລາກແກ່ລົດທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ແລ່ນໄວເກີນ 40 ກິ ໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

10. ການປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ

ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ສຸດທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດສໍາລັບການປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ ໃນ ສປປ ລາວ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ຫ້າມສູບຢາໃນຂະນະທີ່ຈັບຖືທາດລະເບີດ ຫຼື ພາຍໃນໄລຍະ 30 ແມັດ ໄກ້ກັບທາດລະເບີດ.
- ຂ. ທາດລະເບີດຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້ ແລະ ມີການເວນຍາມຕະ ຫຼອດເວລາ. ຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວແມ່ນພາຍຫຼັງທີ່ທາດລະເບີດໄດ້ວາງໃສ່ໜ່ວຍລະເບີດແລ້ວ, ແຕ່ ວ່າ ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍຕ້ອງໄດ້ຮັກສາຄວາມປອດໄພແລ້ວ.
- ຄ. ພະນັກງານ ຫຼື ຄຸນວຸດທິຂອງພະນັກງານທີ່ຈະປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ:
 - (1) ມີແຕ່ນັກວິຊາການທໍາລາຍລະເບີດທີ່ມີຄຸນວຸດທິສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທໍາລາຍລະເບີດ”. ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດປະຕິບັດ ຫຼື ນຳໃຊ້ທາດລະເບີດເຂົ້າໃນການປະຕິບັດວຽກທໍາລາຍລະເບີດໄດ້.
 - (2) ພະນັກງານທີ່ບໍ່ມີຄຸນວຸດທິເໝາະສົມແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຈັບຖືທາດລະເບີດສໍາລັບວຽກບໍລິຫານ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໄຕ້ການດູແລຂອງພະນັກງານ ທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມໃນການປະຕິບັດ ແລະ ເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຫຼື ພະນັກງານ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນການປະຕິບັດ ແລະ ຂົນສົ່ງທາດລະເບີດ.
 - (3) ພະນັກງານຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄຸນວຸດທິແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງຈັບຖືທາດລະເບີດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຟັງການສະຫຼຸບ ຫຍໍ້ກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະວັງກ່ຽວກັບຄວາມ ປອດໄພ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນເວລາປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ, ສາງເກັບຮັກສາທາດ ລະເບີດ ແລະ ພາຫະນະທີ່ບັນທຸກທາດລະເບີດ.
- ງ. ທາດລະເບີດຕ່າງໆຈະຕ້ອງຈັບຖືໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄຳແນະນຳ ແລະ ການກຳນົດຂອງໂຮງງານຜູ້ຜະລິດ.
- ຈ. ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພະນັກງານຜູ້ທີ່ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດຈະຕ້ອງບໍ່ແມ່ນຊະນິດທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດໝັດໄພ

ໄດ້, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເນື້ອຜ້າປະເພດຜ້າສັງຄາຍ ແລະ ເກີບຫຸ້ມຂໍ້ທີ່ເປັນຫົວເຫຼັກ ຫຼື ສິນເກີບທີ່ມີເຫຼັກ ຕອກໃສ່.

11. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມທາດລະເບີດ

11.1. ລະບົບສະໜອງທາດລະເບີດ

ການສະໜອງທາດລະເບີດຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ແກ່ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ຢູ່ ພາຍໄຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງກອງທັບປະຊາຊົນລາວ. ກອງທັບປະຊາຊົນລາວຈະເປັນຜູ້ຈັດຫາ ແລະ ຂົນສົ່ງທາດລະເບີດທັງໝົດ (ຍົກເວັ້ນທາດລະເບີດທີ່ໃຊ້ສຳລັບການປະຕິບັດງານປະຈຳວັນ) ໃຫ້ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ. ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະສົ່ງຊື້ທາດລະເບີດຕາມຄວາມຕ້ອງການ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເໝາະສົມ ຂອງອັດຕາການ ນຳໃຊ້ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງສາຍເກັບຮັກສາພ້ອມທັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເຮັດບັນຊີ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ ທາດລະເບີດດ້ວຍ.

ລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມທາດລະເບີດຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ມີດັ່ງນີ້.

11.2. ການກວດກາຄຸນນະພາບຂອງທາດລະເບີດ

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານ ລບຕ ທີ່ຮັບເອົາທາດລະເບີດເຂົ້າສາຍ ຕ້ອງກວດກາວ່າທາດລະເບີດຍັງຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກ່ອນຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານ. ທາດລະເບີດທີ່ກວດພົບວ່າບໍ່ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຈະຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ ຄຊກລ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 14 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້. ໃນການລາຍງານໃຫ້ບອກຂະໜິດ ແລະ ປະລິມານຂອງທາດລະເບີດທີ່ໃຊ້ ການບໍ່ໄດ້ພ້ອມທັງລາຍລະອຽດຕ່າງໆເປັນຕົ້ນເຊັ່ນ: ສາຍເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ທາດລະເບີດຈຳນວນດັ່ງກ່າວບໍ່ສາມາດໃຊ້ ການໄດ້ ແລະ ຂາດປະສິດທິພາບ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ບອກລະຫັດຄັ້ງທີ່ຜະລິດ ແລະ ວັນທີ່ຜະລິດນຳພ້ອມ.

11.3. ຈຳນວນທາດລະເບີດທີ່ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສາຍ

ທາດລະເບີດຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃນສາຍຂອງອົງການເກັບກູ້ບໍ່ໃຫ້ກາຍຄວາມສາມາດໃນການເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ສຳລັບສາຍນັ້ນໆ.

11.4. ການກວດກາສາຍລະເບີດ

ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງສາຍເກັບມ້ຽນທາດລະເບີດທຸກຄົນ ຕ້ອງກວດກາທາດລະເບີດໃນສາຍທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ ຂອງຕົນເດືອນລະຄັ້ງ. ຖ້າກວດພົບວ່າທາດລະເບີດທີ່ມີໃນສາຍຫາກບໍ່ກົງກັນກັບບັນຊີ ແມ່ນໃຫ້ລາຍງານຕາມຂັ້ນ ຕອນດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 12 ຂ້າງລຸ່ມນີ້. ຜູ້ຄຸ້ມຄອງສາຍທາດລະເບີດຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກການ ກວດກາສາຍແຕ່ລະຄັ້ງໄວ້ ແລະ ໃຫ້ມີໄວ້ເມື່ອມີການກວດກາ ໂດຍ ຄຊກລ.

11.5. ບັນຊີເກັບກຳທາດລະເບີດ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງບັນທຶກກ່ຽວກັບການເບີກຈ່າຍທາດລະເບີດຢ່າງລະອຽດ ທາດລະເບີດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຈຳນວນທີ່ມີຢູ່ໃນສາຍໃນປັດຈຸບັນ. ທາດລະເບີດທັງໝົດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຕ້ອງມີການເຊັນຢັ້ງຢືນຈາກຜູ້ຊີ້ນຳວຽກ

ງານທຳລາຍ ໂດຍເຮັດເປັນລາຍການ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຂອງທາດລະເບີດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໄປ. ໃນບົດບັນທຶກໃຫ້ລວມມີຊື່ ແລະ ລາຍເຊັນຂອງຜູ້ຊີ້ນຳທີ່ນຳໃຊ້ທາດລະເບີດນັ້ນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າ ທາດລະເບີດຈຳນວນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ແທ້. ການຢັ້ງຢືນນີ້ຈະຕ້ອງກົງກັບຕົວເລກສະຫຼຸບຂອງສາງໃນແຕ່ລະທ້າຍເດືອນ ແລະ ໃຫ້ກວດກາເບິ່ງທາດລະເບີດຕົວຈິງຢູ່ໃນສາງໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບຕົວເລກໃນບັນຊີຄັກແນ່. ຖ້າວ່າຕົວເລກສະຫຼຸບຫາກບໍ່ກົງກັນ ຫຼື ທາດລະເບີດທີ່ມີຢູ່ໃນສາງຫາກບໍ່ກົງກັບບັນຊີ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ກໍຈຳເປັນຕ້ອງຈັດຕັ້ງການສືບສວນ ເພື່ອຫາສາຍເຫດຂອງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ. ບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບທາດລະເບີດທັງໝົດໃຫ້ຮັກສາໄວ້ໃຫ້ດີ ແລະ ໃຫ້ມີໄວ້ເມື່ອມີການກວດກາໂດຍ ຄຊກລ.

12. ການສູນຫາຍຂອງທາດລະເບີດ

ໃນທັນທີທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຫາກມີຄວາມສົງໄສວ່າທາດລະເບີດຂອງຕົນ ຖືກສູນເສຍແມ່ນໃຫ້ເລີ່ມກວດກາທາດລະເບີດທັງໝົດທີ່ມີໃນສາງໂດຍສົມທຽບກັບບັນຊີ. ຖ້າການກວດກາຢັ້ງຢືນວ່າສູນເສຍແທ້ ຈະຕ້ອງລາຍງານຄວາມເປັນມາ ແລະ ສາຍເຫດຂອງການສູນເສຍ ໃຫ້ ຄຊກລ ໂດຍໄວ; ຊຶ່ງການລາຍງານແມ່ນໃຫ້ບອກລາຍລະອຽດຂອງການສູນເສຍໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. ຈາກນັ້ນ ຄຊກລ ຈະພິຈາລະນາມາດຕະການເພື່ອປະຕິບັດກັບເຫດການນັ້ນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

13. ການລັກທາດລະເບີດ

ເມື່ອມີເຫດການທີ່ທາດລະເບີດຖືກລັກເກີດຂຶ້ນໃຫ້ບົດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຮັກສາສະຖານທີ່ເກີດເຫດໂດຍທັນທີ ບໍ່ໃຫ້ສະຖານທີ່ນັ້ນຖືກລົບກວນ. ພ້ອມທັງໃຫ້ລາຍງານລາຍລະອຽດເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ ຄຊກລ ແລະ ແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຕ່າງລວດຊາບດ້ວຍ. ສິ່ງທີ່ຖືກລັກນັ້ນ ອາດຈະບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້ໃນຕອນນັ້ນ ຈົນກວ່າຈະເລີ່ມຕົ້ນການສືບສວນ ຄຊກລ ຈະພິຈາລະນາມາດຕະການທີ່ຈະປະຕິບັດກັບເຫດການນັ້ນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ເມື່ອສຳເລັດການສືບສວນແລ້ວ.

14. ການລາຍງານຄວາມບົກພ່ອງຂອງທາດລະເບີດ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ ຄຊກລ ເຖິງຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ໃດໜຶ່ງຂອງທາດລະເບີດທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ອົງການຂອງຕົນ. ຖ້າຄວາມບົກພ່ອງຫາກສິ່ງຜິດກະທົບເຖິງບັນຫາຄວາມປອດໄພ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃຫ້ລາຍງານໂດຍທັນທີທາງວິທະຍຸ ຫຼື ໂທລະສັບກໍໄດ້ ເພື່ອຈະແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ບັນດາ ອົງ ການເກັບກູ້ລະເບີດອື່ນໆ ທີ່ນຳໃຊ້ທາດລະເບີດຊະນິດດຽວກັນຊາບເຖິງບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ພາຍຫຼັງການລາຍງານທາງວິທະຍຸແລ້ວ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນຕື່ມອີກ.

15. ລູກລະເບີດ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ

ລະບຽບສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມລູກລະເບີດ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຄໍ ຂອງບົດນີ້.

16. ລູກລະເບີດ ສຳລັບໃຊ້ໃນການຝຶກຫັດ ແລະ ທົດສອບໝາກວດລະເບີດ.

ລະບຽບທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມລູກລະເບີດທີ່ຍັງມີທາດລະເບີດທີ່ໃຊ້ໃນການຝຶກຫັດ ແລະ ການທົດສອບຄະນະໝາກວດລະເບີດ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

-
- ກ. ລບຕ ທີ່ຍັງມີທາດລະເບີດບັນຈຸຢູ່ທີ່ຈະນຳໃຊ້ສຳລັບຝຶກຫັດຄະນະໝາກວດລະເບີດ ຕ້ອງເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ໃນບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້.
 - ຂ. ຫ້າມເກັບຮັກສາ ລບຕ ທີ່ຍັງມີທາດລະເບີດໄວ້ນຳກັນກັບເປືອກຂອງລະເບີດເປົ່າທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ.
 - ຄ. ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະ ລບຕ ທີ່ບໍ່ມີຂະນວນ ຫຼື ລບຕ ທີ່ມີຝາອັດຮູຂະນວນ (ບໍ່ທັນປະກອບຂະນວນໃສ່) ເຂົ້າໃນການຝຶກຫັດ ແລະ ທົດສອບ.
 - ງ. ຫ້າມນຳໃຊ້ ລບຕ ທີ່ບັນຈຸທາດຟິດສະຟໍຂາວ ເຂົ້າໃນການຝຶກຫັດແລະທົດສອບ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ
ຕາຕະລາງໄລຍະຫ່າງສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ

ປະລິມານທາດລະເບີດ ເປັນກິໂລ		ໄລຍະຫ່າງເປັນ ແມັດ							
		ໄລຍະຫ່າງຈາກຕຶກອາຄານທີ່ມີຜູ້ ຄົນຢູ່ອາໄສເປັນ ແມັດ		ປະລິມານການສັນຈອນຢູ່ເທິງທ້ອງຖະໜົນຫລວງ				ໄລຍະຫ່າງຈາກຕຶກອາຄານທີ່ມີຜູ້ຄົນ ຢູ່ອາໄສເປັນ ແມັດ	
				ໜ້ອຍກວ່າ 3000 ຄົນ/ວັນ		ຫລາຍກວ່າ 3000 ຄົນ/ວັນ			
ຫລາຍກວ່າ	ໜ້ອຍກວ່າ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ
0	2	32	64	14	27	23	46	3	5
2	5	41	82	16	32	29	58	4	7
5	9	50	100	20	41	37	74	5	9
9	14	57	114	23	45	42	84	5	10
14	18	64	127	25	50	47	94	5	11
18	23	68	136	27	54	50	100	6	13
23	34	77	154	32	64	58	115	7	14
34	45	86	173	34	68	63	126	7	15
45	57	91	182	36	73	68	136	8	16
57	68	98	195	39	77	72	144	9	17
68	91	107	213	43	86	79	159	10	19
91	114	116	232	48	95	86	172	10	21

ປະລິມານທາດລະເບີດ ເປັນກິໂລ		ໄລຍະທ່າງເປັນ ແມັດ							
		ໄລຍະທ່າງຈາກຕຶກອາຄານທີ່ມີຜູ້ ຄົນຢູ່ອາໄສເປັນ ແມັດ		ປະລິມານການສັນຈອນຢູ່ເທິງຫ້ອງຖະໜົນຫລວງ				ໄລຍະທ່າງຈາກຕຶກອາຄານທີ່ມີຜູ້ຄົນ ຢູ່ອາໄສເປັນ ແມັດ	
				ໜ້ອຍກວ່າ 3000 ຄັນ/ວັນ		ຫລາຍກວ່າ 3000 ຄັນ/ວັນ			
ຫລາຍກວ່າ	ໜ້ອຍກວ່າ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ
114	136	123	245	50	100	91	183	11	22
136	182	134	268	54	109	100	201	12	25
182	227	145	291	59	118	108	216	13	26
227	272	109	318	61	123	115	230	14	28
272	318	161	322	66	132	103	235	15	29
318	363	170	341	68	136	126	252	15	30
363	409	177	354	70	141	131	262	16	32
409	454	182	363	73	145	136	272	16	33
454	545	193	386	75	150	144	289	18	35
545	636	204	409	77	154	153	305	19	37
636	726	213	427	79	159	159	319	20	39
726	817	222	445	82	163	166	332	20	40
817	908	229	459	84	168	172	343	20	41
908	1135	247	495	86	173	185	370	22	44

ປະລິມານທາດລະເບີດ ເປັນກິໂລ		ໄລຍະຫ່າງເປັນ ແມັດ							
		ໄລຍະຫ່າງຈາກຕຶກອາຄານທີ່ມີຜູ້ ຄົນຢູ່ອາໄສເປັນ ແມັດ		ປະລິມານການສັນຈອນຢູ່ເທິງທ້ອງຖະໜົນຫລວງ				ໄລຍະຫ່າງຈາກຕຶກອາຄານທີ່ມີຜູ້ຄົນ ຢູ່ອາໄສເປັນ ແມັດ	
				ໜ້ອຍກວ່າ 3000 ຄັນ/ວັນ		ຫລາຍກວ່າ 3000 ຄັນ/ວັນ			
ຫລາຍກວ່າ	ໜ້ອຍກວ່າ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ	ມີສິ່ງກຳບັງ	ບໍ່ມີສິ່ງກຳບັງ
1135	1362	263	527	89	177	196	392	24	47
1362	1816	288	577	95	191	215	430	26	53
1816	2270	311	622	102	204	233	466	28	55
2270	2724	331	663	107	213	248	496	30	59

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ

ຂໍ້ກຳນົດໃນການປ້ອງກັນອັກຄີໄຟ-ສຳລັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ

ຂໍ້ກຳນົດ

ທ້າມສູບຢາພາຍໃນ 30 ແມັດ ໄກ້ກັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ. ໃຫ້ຕິດປ້າຍ “ທ້າມສູບຢາພາຍໃນ 30 ແມັດ” ແລະ “ທ້າມມີແປວໄຟ (open flame)” ເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ ຕິດສະແດງໄວ້ຢ່າງຖາ ວອນ ຢູ່ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດນັ້ນ.

ຕ້ອງຕັດ ແລະ ຖ່າງຫຍ້າ ຫຼື ພຸ່ມໄມ້ໃນໄລຍະ 20 ແມັດ ຢູ່ອອ້ມແອ້ມບໍລິເວນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຖາວອນໃຫ້ສິ້ນ.

ທ້າມນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີປະກາຍໄຟພາຍໃນ 30 ແມັດ ໄກ້ກັບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ. ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວເພື່ອສ້ອມແປງສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ, ທາດລະເບີດທີ່ ຢູ່ໃນສາງນັ້ນຈະຕ້ອງຂົນຍ້າຍອອກໃຫ້ໝົດ.

ທ້າມເກັບຮັກສານ້ຳສີ, ນ້ຳມັນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ຫຼື ວັດຖຸທີ່ພາໃຫ້ເກີດໄຟໃດໜຶ່ງ ໄວ້ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ. ອຸປະກອນທຳຄວາມສະອາດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ອາດຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອທຳຄວາມສະອາດສາງເກັບຮັກສາ ທາດລະເບີດຖາວອນໄດ້ ແຕ່ຈະຕ້ອງນຳອອກມາຈາກສາງເມື່ອບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້.

ທ້າມເກັບຮັກສາພາຊະນະບັນຈຸແກັດ ຫຼື ກອ່ງ ທີ່ເປົ່າທຸກຊະນິດໄວ້ຮວ່ມທາດລະເບີດ.

ບັງມອດໄຟຂະໜາດ 2 ກິໂລທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ ຈະຕ້ອງມີໄວ້ຢູ່ຂ້າງນອກຂອງແຕ່ລະສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດແບບ ຖາວອນ ແລະ ຢູ່ບ່ອນທີ່ເຫັນໄດ້ງ່າຍ ສາມາດນຳເອົາມາໃຊ້ໄດ້ສະດວກ. ຖ້າມີຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດມີໄຟໄໝ້ ຫຍ້າໃນບໍລິເວນອອ້ມຮອບສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ ຈຳເປັນຕ້ອງກະກຽມອຸປະກອນມອດໄຟ ເພີ່ມ ຕື່ມອີກ ເຊັ່ນ: ຊວັນ, ຄູບັນຈຸດິນຊາຍໄວ້ ແລະ ໄມ້ຕີໄຟ.

ອຸປະກອນມອດໄຟທຸກຢ່າງຈະຕ້ອງຮັກສາໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ເປັນປົກກະຕິຕະຫຼອດເວລາ.

ສາຍລັຟ້າ ຫຼື ສາຍກັນຟ້າຝ່າ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງໃສ່ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນຟ້າຝ່າ.

ປ້າຍບັງບອກວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ທ້າມນຳເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຈະຕ້ອງຕິດໄວ້ຢູ່ທາງ ເຂົ້າສາງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດ. ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ຖືກທ້າມນັ້ນມີຄື:

- ກ. ໂຄມໄຟ, ຕະກຽນນ້ຳມັນ, ເຕົາໄຟ ແລະ ເຄື່ອງເຮັດຄວາມຮ້ອນ ຫຼື ເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຊະນິດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີ ແປວໄຟ ຫຼື ໄຟ.
- ຂ. ໄມ້ຂີດໄຟ, ກັບໄຟ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງອື່ນໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດປະກາຍໄຟ ຫຼື ແປວໄຟ.
- ຄ. ຢາສູບທຸກຮູບແບບ ແລະ ສິ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງເພື່ອນຳໄປສູບ.
- ງ. ທາດແຫຼວທີ່ໄວ້ໄຟຕ່າງໆ ແລະ ນ້ຳຢາທຳຄວາມສະອາດຊະນິດທີ່ໄວ້ໄຟ ນອກຈາກຊະນິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດເພື່ອໃຊ້ໃນວຽກບຳລຸງຮັກສາ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ນຳເຂົ້າໄປໃນສາງຢ່າງເດັດຂາດ.
- ຈ. ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ.
- ສ. ອຸປະກອນສື່ສານທຸກຊະນິດ ລວມທັງໂທລະສັບມືຖືນຳ.

ຊ. ຢາ ແລະ ເວດຊະພັນຕ່າງໆ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປະກອບໃນຊຸດປະຖົມພະຍາບານແມ່ນ ຫ້າມເອົາເຂົ້າໄປໃນສາງ.

ຍ. ລບຕ ເວັ້ນແຕ່ກໍລະນີກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 6.9 ຂອງບົດນີ້.

ບ. ອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ເປັນແຫຼ່ງພະລັງງານໃດໜຶ່ງ ທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດປະກາຍໄຟ.

ໃຫ້ມີປ້າຍບອກລາຍລະອຽດບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນ ເພື່ອຈະເຂົ້າສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ຕິດໄວ້ຢູ່ຂ້າງນອກຂອງ ສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດຖາວອນ.

ຕ້ອງຕິດຕັ້ງວິທີການສົ່ງສັນຍານເຕືອນດ້ວຍສຽງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ໃນສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ ເພື່ອ ເຕືອນໃຫ້ຮູ້ໃນກໍລະນີເກີດອັກຄີໄພ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຄໍ

ລູກລະເບີດ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ

ຄຳແນະນຳທົ່ວໄປ

ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຄໍ ສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ ຕ້ອງມີການເກັບຮັກສາ ແລະ ເຮັດບັນຊີບັນທຶກໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງຄື:

- ກ. ບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ.
- ຂ. ບ້ອງກັນເຫດການທີ່ອາດຈະມີການເຂົ້າໃຈຜິດໃນການພິສູດ ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການເກັບກູ້ ຫຼື ສ້າງຄວາມປອດໄພໃຫ້ ລບຕ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ.
- ຄ. ຮັບປະກັນໃຫ້ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ ໄດ້ມີການປົກປັກຮັກສາໃຫ້ປອດໄພ.

ທ້າມມ້າງ ຫຼື ດັດແບ່ງ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທຸກໜ່ວຍ ເພື່ອເຮັດເປັນລູກລະເບີດທີ່ເປົ່າ ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງນັ້ນ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍພະນັກງານທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມ ສາມາດທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເປັນນັກວິຊາການທຳລາຍລະເບີດໃນລະດັບ 4. ມີຄຸນວຸດທິໃນການທຳລາຍລະເບີດນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ 'ການທຳລາຍລະເບີດ'.

ການເກັບຮັກສາ

ທ້າມເກັບຮັກສາ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງໄວ້ໃນສິ່ງບັນຈຸໃດໜຶ່ງທີ່ຄືກັນກັບສິ່ງບັນຈຸຂອງລູກລະເບີດຈິງ. ລູກລະເບີດເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກຢູ່ນອກສາງເກັບຮັກສາທາດລະເບີດ.

ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ສຳພາວຸດທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພແລ້ວ ແລະ ຍັງຢືນວ່າ ບໍ່ມີທາດລະເບີດບັນຈຸຢູ່ແມ່ນສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນລັກສະນະຄືກັນກັບລູກລະເບີດທີ່ເປົ່າ ແລະ ລູກລະເບີດສຳລັບຝຶກຫັດ.

ສິ່ງບັນຈຸທີ່ໃຊ້ສຳລັບເກັບຮັກສາລູກລະເບີດເປົ່າ, ລູກລະເບີດສຳລັບຝຶກຫັດ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນຈຳລອງ ຕ້ອງໝາຍໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ 'ລູກລະເບີດເປົ່າ' ຫຼື 'ລູກລະເບີດສຳລັບຝຶກຫັດ' ເປັນທັງພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ. ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆທີ່ມີຢູ່ໃນສິ່ງບັນຈຸຕ້ອງເອົາອອກໃຫ້ໝົດ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ຫຼົງກັນກັບສິ່ງທີ່ໃຊ້ບັນຈຸລູກລະເບີດໂຕຈິງ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍ

ບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ ໄປກັບພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງລູກລະເບີດຈິງ.

ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງບໍ່ຄວນຂົນຍ້າຍໄປກັບສິ່ງບັນຈຸລູກລະເບີດຈິງ. ລູກລະເບີດເລົ່ານີ້ຄວນຈະເຄື່ອນຍ້າຍແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ໝາຍໃຫ້ຊັດເຈນວ່າເປັນ 'ລູກລະເບີດເປົ່າ' ຫຼື 'ລູກລະເບີດຝຶກຫັດ' ເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ. ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆຈະຕ້ອງເອົາອອກຈາກສິ່ງບັນຈຸນັ້ນເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການຫຼົງກັນກັບສິ່ງບັນຈຸລູກລະເບີດຈິງ.

ການມ້າງກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ສຳພາວຸດຕ່າງໆ

ບໍ່ໃຫ້ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດມ້າງ, ດັດແປງ ຫຼື ປະຕິບັດດ້ວຍວິທີໃດໜຶ່ງກັບ-ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ສຳພາວຸດຕ່າງໆ, ນອກຈາກຈະໄດ້ຜ່ານຫຼັກສູດກ່ຽວກັບການກວດກາ, ດັດແປງ ຫຼື ທຳລາຍໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານດ້ານວິຊາການທີ່ເໝາະສົມ.

ການໝາຍ ລບຕ ຫຼື ລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ ຫຼື ທີ່ໃຊ້ໃນການຝຶກຫັດ

ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທັງໝົດທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ ຈະຕ້ອງໝາຍ ເປັນພາສາລາວ ຫຼື ພາສາອັງກິດ ໃສ່ດ້ານຂ້າງຂອງລະເບີດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງຊັດເຈນ ວ່າເປັນ 'ລູກລະເບີດເປົ່າ' ຫຼື 'ລູກລະເບີດສຳລັບຝຶກຫັດ'. ການເຮັດແນວນີ້ກໍເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສາມາດຮູ້ເຫັນຊັດເຈນ ຈາກທຸກມຸມມອງ ແລະ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຜິດພາດກັບລະເບີດດັ່ງກ່າວໂດຍທັງບໍ່ເຈດຕະນາ ຫຼື ໂດຍບັງເອີນ ໃນເວລາມີການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ລບຕ ແລະ ລະເບີດຝັງດິນທັງໝົດທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ ທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດເຮັດຂຶ້ນມາ ຈະຕ້ອງກຳນົດເລກໝາຍປະຈຳສຳລັບແຕ່ລະໜ່ວຍຄັກແນ່. ເລກລະຫັດນີ້ໃຫ້ລວມມີອັກສອນຫຍໍ້ຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ເຮັດວັດຖຸນັ້ນຂຶ້ນມາພ້ອມ.

ໜັງສືຍັງຍືນລູກລະເບີດເປົ່າ

ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທັງໝົດທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງທີ່ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຕ້ອງມີການຍັງຍືນວ່າລະເບີດດັ່ງກ່າວນັ້ນເປົ່າແທ້ (ບໍ່ມີທາດລະເບີດບັນຈຸຢູ່) ຈາກນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທີ່ເຮັດລະເບີດນັ້ນຂຶ້ນມາ. ການຍັງຍືນຈະຕ້ອງກວມເອົາຂໍ້ມູນຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ເລກລະຫັດປະຈຳໜ່ວຍລະເບີດ.
- ຂ. ຊື່ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ເຮັດລະເບີດເປົ່ານັ້ນຂຶ້ນມາ.
- ຄ. ລາຍລະອຽດໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບລະເບີດເປົ່າໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ.
- ງ. ຂໍ້ຄວາມຍັງຍືນລູກລະເບີດເປົ່າໃຫ້ຂຽນຄ້າຍຄືກັບຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍັງຍືນວ່າ: ລະເບີດທີ່ກ່າວເຖິງໃນໃບຍັງຍືນລູກລະເບີດເປົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ບັນຈຸທາດລະເບີດ, ລູກໄຟ, ແກັດນ້ຳຕາ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ທາດເຄມີ, ອາວຸດຊີວະພາບ ຫຼື ສວ່ນປະກອບທາດພິດ. ພ້ອມນີ້ຍັງ ຂໍຍັງຍືນວ່າ: ລູກລະເບີດນັ້ນໄດ້ໝາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າເປັນ 'ລູກລະເບີດຝຶກຫັດ' ຫຼື 'ເປັນລູກລະເບີດເປົ່າ'. ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຍັງຍືນວ່າລູກລະເບີດນີ້ມີຄວາມປອດໄພ ສຳລັບນຳໄປໃຊ້ໃນຈຸດປະສົງເພື່ອການຝຶກຫັດ, ນຳໄປສະແດງ ຫຼື ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສິດສອນ.

ຊື່ ແລະ ລາຍເຊັນຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ.

ການລົງທະບຽນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ ລບຕ ຫຼື ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ ຫຼື ນຳໃຊ້ໃນການຝຶກຫັດ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງຮັກສາຕົ້ນສະບັບຂອງເອກະສານລົງທະບຽນ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ລູກລະເບີດສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ລູກລະເບີດຈຳລອງ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນເອກະສານການລົງທະບຽນແມ່ນໃຫ້ລວມມີໜ້າສີຢັ້ງຢືນລູກລະເບີດເປົ່ານຳ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງປະຕິບັດລະບົບການຂຶ້ນບັນຊີທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ, ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ ທີ່ມີຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ມີບັນຊີຄັກແນ່ ແລະ ສາມາດຕິດຕາມໄດ້. ທຸກການມອບໂອນ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ເປົ່າ, ສຳລັບຝຶກຫັດ ສຳລັບສິດສອນ ແລະ ຈຳລອງ ຈາກຄຸ້ມຄອງໃຫ້ກັບບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການໃດໜຶ່ງຈະຕ້ອງມີ ການບັນທຶກຄັກແນ່ເພື່ອໃຫ້ສາມາດກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ລູກລະເບີດນັ້ນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຕະຫຼອດເວລາ.

ການວາງສະແດງກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ສຳພາວຸດຕ່າງໆ

ມີແຕ່ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ສຳພາວຸດທີ່ໄດ້ເຮັດ ຫຼື ຜະລິດຂຶ້ນມາ ແລະ ຍັງຢືນວ່າບໍ່ມີທາດລະເບີດບັນຈຸທີ່ປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບນີ້ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ສະແດງຢູ່ສະຖານທີ່ສາທາລະນະໄດ້. ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ລບຕ ແລະ ສຳພາວຸດຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຂອງຈິງ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳມາວາງສະແດງໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ. ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ແຂກລົງຢ້ຽມຢາມພາກສະໜາມເທົ່ານັ້ນ ທີ່ອາດຈະມີການສະແດງກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ຕົວຈິງໃຫ້ຊົມ ແຕ່ລະເບີດດັ່ງກ່າວຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປອດ ໄພກອ່ນ. ການວາງສະແດງໃນກໍລະນີນີ້ຕ້ອງຢູ່ພາຍໄຕ່ການຄວບຄຸມຂອງນັກວິຊາການທຳລາຍລະເບີດ ຫຼື ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້ຢູ່ສະໜາມເທົ່ານັ້ນ.

ລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ສຳພາວຸດເປົ່າ ທີ່ວາງສະແດງຢູ່ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຢ່າງຄັກແນ່ ໂດຍການວາງສະແດງຢູ່ໃນຕູ້ແກ້ວ, ຕູ້ທີ່ເຮັດຕິດກັບຝາ ຫຼື ດ້ວຍວິທີໃດໜຶ່ງເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ເອົາໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.